

Zondag 24/11/24 (WIT) – eeuwigheidszondag

Gereformeerde kerk Nieuwendijk

Lied vooraf Hemelhoog 417 alleen beide refreinen (Weet je dat de Vader je kent)

Welkom

Lied 91a: 1 (Wie in de schaduw Gods mag wonen)

Bemoediging en groet

Lied Hemelhoog 413 3x (Als alles duister is)

Gebedstekst in 3 intenties, afgesloten met de acclamatie “Omdat Gij het zijt”

Lied 755: 1, 2 (Toch overwint eens de genade)

Woord

Opstap naar het bijbelverhaal – gedicht Liedboek p. 1302

Lied Hemelhoog 388: 1, 4 (Als je geen liefde hebt voor elkaar)

Eerste bijbellezing Hooglied 8: 6, 7

Lied 791: 1, 2 (Liefde, eenmaal uitgesproken)

Tweede bijbellezing I Johannes 3: 18-24

Lied 791: 3, 4 (Liefde luidt de naam der namen)

Overdenking

Er is nauwelijks een ander thema te vinden dat zo vaak is bezongen als de liefde.

Liefde kan ons tot grote dingen brengen.

Samenbinden.

Goedheid doen.

Vergeven en verzoenen.

Stormen helpen trotseren.

Maar het is ook de meest raakbare plek in onze ziel.

Tref iemand in zijn of haar liefde – en het kan het leven van de ander en de relatie verwoesten.

Ontneem iemand diens geliefde en het kan jein je donkerste periode van je leven brengen.

Anderen kennen de raakbare plek door het *ontberen* van liefde.

Als je hoopt, hunkert, verlangt naar liefde, maar die wordt je onthouden.

Meestal uit onmacht, soms met opzet.

In de gesprekken rondom dood en rouw komen ze allemaal langs.

Al deze kanten van de liefde.

Niet voor niets schrijft Hooglied

Sterk als de dood is de liefde,

beklemmend als het dodenrijk de hartstocht.

De liefde is een vlammend vuur,

een laaiende vlam.

En zoals we van een vlam weten kun je je eraan warmen én kun je er aan ten onder gaan.

Als er dan afscheid moet worden genomen is het soms een ontdekkingsreis als we met elkaar spreken.

Over de nalatenschap, de geestelijke erfenis, van de overledene.

Voor de één is dat een inspiratiebron vol liefde.

Voor de ander een last van pijn en teleurstelling om te dragen.

En nog vaker lopen de lijnen door elkaar.

Want we zijn en blijven mensen.

Meestal zeggen we: "over de doden niets dan goeds."

Maar bij het afscheid kan het ook goed en belangrijk zijn om het tekort onder ogen te komen.

Om daar dan het heilzame licht van Gods eeuwige liefde en troost over te laten schijnen.

[...]

Het bijzondere aan deze viering is dat u en jullie nu allen samen zijn.

Met die hele waaier aan gevoelens, verhalen, pijn en vreugde.

Wat we allen delen in die waaier is onze raakbaarheid.

Hoe je de nalatenschap ook weegt, raakbaar zijn we er ieder voor.

De bijbel kent de liefde – en onze raakbaarheid.

De bijbel kent ook de liefde die zelfs door de dood heen verbinden blijft.

Niet sterker dan de dood, maar sterk *als* de dood.

In de weg die Jezus ging.

Die liefde als taak op zich nam.

In zijn tranen om de dood van zijn vriend Lazarus.

In de heftigheid waarmee hij de dodenbaar greep waarop een jonge man uit Naïn werd uitgedragen voor de begrafenis.

In het vasthouden van vrienden die hem verraadden, verloochenden of in de steek lieten.

Jezus, die deze taak vervulde zelfs in de liefde voor de vijand.

[...]

Al wie, in de voetsporen van Jezus, liefde op zich neemt als taak, ontdekt dat je weliswaar de liefde niet kunt afdwingen, maar er wel een bedding voor kunt bieden.

Door je te houden aan de opdracht die Jezus voorleefde en zo aan ons doorgaf.

Zo wordt liefde iets wat je kunt voeden, langs andere wegen dan alleen het gevoel of de brandende hartstocht.

Liefde kan *een manier van leven* worden door te oefenen in de richtlijnen waar Jezus zich aan hield.

Dan zie je dat het een weg van keuzes is op de kruispunten van het leven.

Ook op het kruispunt van dood en afscheid.

Voor wie de overledene in liefde en dankbaarheid gedenkt, en die liefde niet kan missen, kan het kruispunt van afscheid-nemen een fase worden om die ontvangen liefde in je eigen leven als liefde voor de ander vorm te geven.

Wie zich de meest nabije mens herinnert met pijn en tekort kan in het afscheid nemen een kruispunt vinden om de ander recht te doen naar de mogelijkheden die deze had, én om je eigen leven vorm te geven zonder in wrok om te zien, en zo een bedding voor de liefde te bieden.

Hoe?

Wat je in geloof kunt doen is de ander iemand blijven zien als een door God geliefd mens.

Een mens aan wie Jezus zijn solidariteit tot in de dood zou bieden als hij nu zou rondgaan op aarde.

Een mens die net als wij van vergeving moest leven – van God en van jou.

Door af te zien van wrok.

Liefde kan zo bezien, op het kruispunt van afscheid-nemen, én hard én goed zijn.

Het kan ook een lange weg zijn om hem te voeden, waarvan je niet precies kunt zien hoe die loopt.

Niet de pijn of het gemis zelf hoeft iets van God te zijn.

Wel de manier waarop je daarmee om leert gaan, en soms nieuwe wegen leert in te slaan.

Een weg die je tastend gaat in het donker van de rouw.

Met niet meer dan een kaarsvlam om de eerste stap mogelijk te maken.

De kaarsvlam van het heilige woord van God, diens heilige liefde in Christus.

Omwaaid door de Heilige Geest.

Genoeg voor de eerste stap.

En dan weer één.

En dan daarna de volgende.

Dit is zijn gebod:

dat we geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus

en elkaar liefhebben,

zoals hij ons heeft opgedragen.

Amen.

Antwoord

Lied 791: 5, 6 (Liefde laat zich voluit schenken)

Gedachtenis van de overledenen

Inleiding

Licht ontsteken op de gedachtenistafel.

Zingen lied 730: 1 (met tekst van Kees van der Zwaard)

Gedenken

Lied 730: 3

Gedenken

Afsluiting & witte roos voor hen van wie de naam niet is genoemd

Stilte

Luister- en kijklied “Dwars door alle tranen heen” <https://www.youtube.com/watch?v=AORO9jSbaq0>

Gebeden, stil gebed, Onze Vader
Collecten
Terugkeer kinderen

Gaan

Zegen met gesproken amen
Lied Nieuwendijker bundel 46 (Heer van hemel en aarde)

Bij de begraafplaats

Tekst van Lied 199
Zegenbede